

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det er hr. Claus Larsen-Jensen, som har den første korte bemærkning, og vi har også fru Elisabeth Arnold og fru Charlotte Antonsen og fru Lene Espersen.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg skal spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om vi i virkeligheden ikke afbalancerer magten i systemet, sådan at vi, når der kommer mange flere lande ind, som har en overrepræsentation i forhold til de store, så i virkeligheden er med til at skabe en rimeligere balance i forhold til de befolkningsunderlag, der er i landene.

Så skal jeg bare lige henlede opmærksomheden på artikel 7, hvor der står: På begrundet forslag af en tredjedel af medlemsstaterne i Europa-Parlamentet eller Kommissionen kan Rådet med et flertal på fire femtedele af sine medlemmer efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet fastslå, at der er en klar fare for, at en medlemsstat groft overtræder principper i artikel 6, stk. 1, og rette passende henstillinger til denne medlemsstat. Inden Rådet fastslår dette, hører det den berørte medlemsstat, og det kan efter samme fremgangsmåde anmode uafhængige personer om inden for en rimelig frist at fremlægge en rapport om situationen.

Og så står der i det efterfølgende – men det har jeg ikke tid til at læse op – at Rådet kan i dets sammensætning af stats- og regeringschefer med enstemmighed på forslag af en tredjedel af medlemsstaterne osv. osv.

Det, der egentlig er kernepunktet i det her, er, at det virker rimelig besværligt og bøvet, og det vil sige, at den vilkårlighed, som hr. Kristian Thulesen Dahl mener, der har været i forhold til Østrigsagen, altså ikke længere er til stede. Det er jo i virkeligheden en retsgarantisikkerhed for landene i forhold til, at noget tilsvarende kan ske.

Det burde hr. Kristian Thulesen Dahl klappe i hænderne over.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har med stigende undren hørt hr. Kristian Thulesen Dahl remse alle disse forringelser, der sker for Danmark som en konsekvens af udvidelsen, op, nemlig lavere stemmevægte og færre parlamentspladser osv. osv. Jamen er det overhovedet muligt at ændre på EU-medlemslande-

nes sammensætning og antal uden at ændre på stemmevægtene og parlamentspladserne? Er det overhovedet muligt at foretage nogen som helst ændring af EU-medlems sammensætningen uden at ændre på stemmevægtene?

Skal alt blive, som det er, og intet må ændres? Skal vi forstå det på den måde, eller kan vi kun forstå det på den måde, at Dansk Folkeparti er modstandere af udvidelsen? For jeg har forstået det sådan, at Dansk Folkeparti er modstandere af, at Danmark er medlem af EU. Er det i virkeligheden det, der er sagen, at vi skal ud, og så kan udvidelsen så i øvrigt køre videre uden vores medvirken?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Antonsen. Og vi tager også fru Lene Espersen, det er fire, så får hr. Kristian Thulesen Dahl lidt udvidet taletid for at rationalisere lidt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det har han også brug for, for vi mangler altså stadig væk at få svar på de spørgsmål, vi efterhånden har stillet mange gange i første omgang under forespørgslen.

Jeg har forstået, at hr. Thulesen Dahl vil have en folkeafstemning om Nicetraktaten, det er sådan set ikke det, jeg spørger om. Det, jeg spørger om, er, om hr. Thulesen Dahl ikke på helt almindeligt klart dansk kan forklare mig og andre, hvad det er, hr. Thulesen Dahl vil stemme om eller bede danskerne tage stilling til. For det er jo lidt vanskeligt at afholde en folkeafstemning, hvis man ikke er i stand til at forklare danskerne, hvad det er, man faktisk skal tage stilling til, andet end at det er Nicetraktaten, og så er det et eller andet med mere union for at bruge hr. Thulesen Dahls udtryk.

Så den anden sag om artikel 7. Ja, artikel 7 betyder, at en Østrigsag som den, vi så, ville være klart ulovlig. Det er der ikke nogen tvivl om. Den vil ikke kunne ske, uden at det er ulovligt fremover.

Det, som har gjort, at Venstre så ikke har været specielt forhippet på artikel 7, er, at vi har anset det for lidt unødvendigt, lidt dobbeltkonfekt, igen at understrege, at EU er et samarbejde mellem demokratier. Men i forhold til Østrigsagen er det da en klar understregning af, at dette ikke kan lade sig gøre fremover.